

Đề bài

Tưởng tượng và kể lại
cuộc gặp gỡ với một
nhân vật cổ tích mà
em đã học.

Bài làm

Năm nay tôi được lên lớp 6, bố mẹ giao hẹn nếu năm nay tôi được học sinh giỏi bố mẹ sẽ cho ra biển chơi một tuần. Tôi nhủ thầm sẽ cố gắng học thật tốt để có được chuyến đi chơi đầy hấp dẫn đó. Qua một năm phấn đấu, cuối năm học tôi được công nhận là học sinh giỏi, không những vậy mà còn đứng đầu lớp về thành tích học tập. Bố mẹ tôi vô cùng phấn khởi khi thấy tôi học hành giỏi giang và đúng như lời hẹn, đầu tháng 7 bố đưa cả nhà đi biển.

Chiếc xe bon bon đưa gia đình tôi ra thành phố biển, trước mắt tôi biển hiện ra xanh thẳm, bình yên, từng con sóng bạc đầu nối đuôi nhau đùa rờn với bờ cát dài phẳng lặng.

Sau một hồi dập dềnh cùng sóng biển, cả nhà tôi cắm trại trên một hòn đảo nhỏ. Giữa bốn biển mênh mông, đưa mắt nhìn ra xa tôi thấy cảnh vật thật nên thơ, hiền hòa. Chợt tôi liên tưởng đến hình ảnh cô út trong truyện cổ tích Sọ Dừa khi bị dạt vào đảo hoang, vừa nghĩ đến cô út tôi đã thấy trước mắt có một túp lều nhỏ, xem ra rất sơ sài như mới vừa dựng tạm, và phía ngoài cửa có một cô gái xinh đẹp, dịu dàng đang ngóng về phía xa xa.

– Chào cháu bé! Cháu đi đâu vậy?

– Cháu đi dạo và ngắm biển cô ạ.

– Chắc cô cũng đi du lịch như gia đình cháu?

– Không cô bị lạc vào nơi này đã mấy tuần rồi!

– Cháu thấy cô rất quen, dường như cháu đã gặp cô ở đâu rồi.

– Thế cháu học lớp mấy rồi?

– Dạ. Cháu học lớp 6 rồi cô ạ. Mà cô biết không cháu được đọc rất nhiều chuyện cổ tích.

– Thế cháu có thích truyện Sọ Dừa không?

– Cháu thích lắm cô ạ. Và trong các nhân vật đó cháu thích nhất cô út vừa hiền lành vừa tốt bụng. Mà cháu thấy cô giống cô út lắm hay chính cô là...

– Đúng rồi cháu ạ. Cô đang ở đây chờ thuyền trạng đi sứ về cứu cô.

Ôi thích thật, tôi không thể ngờ lại được gặp cô út ở đây, lại đúng lúc cô đang phải sống cô đơn ngoài đảo vắng. Cô út quả thật đáng thương.

– Cô ơi! Những ngày ở đây cô có buồn không?

Cô út nhìn tôi và nói:

– Buồn và nhớ nhà lắm cháu à! Suốt ngày cô cứ thui thủi một mình hết trong lều lại ra bờ biển ngóng thuyền trạng đi qua. May có hai chú gà làm bạn cũng đỡ đôi phần nào.

– Thế cô ăn bằng gì ạ?

– Đạo đầu cô xẻ thịt con cá kinh nướng ăn, bây giờ cô bắt cá tươi ở biển làm thức ăn cho qua ngày.

– Cô ơi! Cô có giận hai người chị của mình không?

– Cô cũng giận họ nhưng dẫu sao họ cũng là những người ruột thịt của cô. Cô tin rằng sau này họ sẽ hối hận về việc làm sai trái này. Và chị em cô sẽ hòa thuận, yêu thương nhau như xưa.

– Cô cho cháu hỏi điều này nhé. Sao cô lại đồng ý lấy chàng Sọ Dừa vừa xấu vừa nghèo?

– Bởi cô biết Sọ Dừa là một người tốt và hơn nữa cô tin rằng những người tốt sẽ luôn gặp được nhiều may mắn và hạnh phúc trong cuộc sống.

– Vậy cháu chúc vợ chồng cô mau chóng đoàn tụ và hạnh phúc.

Tôi vừa dứt lời bỗng thấy ai đó khẽ lay lay vào người, hóa ra là mẹ tôi:

– Mẹ ơi con vừa mơ một giấc mơ tuyệt đẹp!

Mẹ mừng yêu tôi: vừa ngồi nghỉ một lát đã ngủ tít rồi. Tôi mỉm cười sung sướng và kể lại cho mẹ nghe giấc mơ vừa rồi. Nghe xong mẹ nói:

– Ở hiền rồi sẽ gặp lành con ạ. Bây giờ mẹ con ta đi kéo bó đợi.

Trên đường về trong đầu tôi còn vương vấn mãi hình ảnh cô út hiền lành, dễ thương. Ngoài kia biển như đẹp và nên thơ hơn.